

Sygnatura akt VIII C 1471/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Bartłomiej Koelner

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2020 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa S. Z. Kancelarii (...) i (...) partnerskiej z siedzibą we W.

przeciwko S. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz strony powodowej S. Z. Kancelarii (...) i (...) partnerskiej z siedzibą we W. kwotę 500,00 zł (pięćset) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 90 zł kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VIII C 1471/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 21 kwietnia 2018 roku do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powódka Spółka Partnerska (...) i (...) z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego S. B. kwoty 500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 27 grudnia 2017 roku, zawarła z pozwanym w formie ustnej umowę o świadczenie pomocy prawnej. Przedmiotem umowy było zapoznanie się przez współnika powódki, adwokata M. S., z aktami postępowania sądoadministracyjnego, w sprawie zawisłej pod sygn. akt I SA/(...)/ 17 przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu oraz dokonanie oceny zasadności wniesienia do Naczelnego Sądu Administracyjnego Skargi Kasacyjnej od wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 11 października 2017 roku. Podała, że strony ustaliły wynagrodzenie z tytułu wykonania umowy na kwotę 500 zł. Wyjaśniła, że M. S. wykonał umowę, zapoznał się z aktami sprawy i wykonał ich fotokopię, po czym poinformował pozwanego o zasadności i podstawach do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku WSA we Wrocławiu.

Wskazała, że w dniu 2 stycznia 2018 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) z terminem płatności do dnia 9 stycznia 2018 roku, a następnie pismem odebrany przez pozwanego w dniu 2 lutego 2018 roku, wezwał pozwanego do zapłaty, jednak pozwany nie spełnił świadczenia.

W dniu 18 maja 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 5).

Na skutek wniesienia sprzeciwu, postanowieniem z dnia 20 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi jako sądowi właściwości ogólnej (k. 8).

We wniesionym sprzeciwie pozwany zakwestionował, iż doszło do ustnego zawarcia umowy między stronami, zarzucił również, że powódka chce wyłudzić nienależne wynagrodzenie.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka wyjaśniła, że strony kilkakrotnie kontaktowały się mailowo i telefonicznie, dokonując ustaleń co do podejmowanych czynności. Pozwany przekazał dane do pełnomocnictwa, a następnie podpisane pełnomocnictwo do zapoznania się z aktami sprawy sądowoadministracyjnej. Powódka informowała również, o terminie dokonanych czynności oraz o wyniku analizy akt sprawy. Wskazała, że z uwagi na bardzo krótki czas pozostały do wniesienia Skargi Kasacyjnej, pozwany nie zdecydował się na jej sporządzenie. Odmówił również zapłaty za wykonane czynności.

W trakcie rozprawy w dniu 6 grudnia 2018 roku pozwany przyznał, iż w rozmowie telefonicznej padła kwota wynagrodzenia za zapoznanie się z aktami w wysokości 500 zł, jednak spodziewał się zawarcia umowy na piśmie po zaakceptowaniu przez niego tego warunku.

W toku dalszego postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) M. S. jest współnikiem w powodowej spółce - (...) i (...) partnerska z siedzibą we W.. Kancelaria specjalizuje się między innymi w sprawach z zakresu prawa podatkowego, administracyjnego i sądowoadministracyjnego. Posiada swoją stronę internetową (...) na której znajdują się dane kontaktowe.

(okoliczność bezsporna)

Wobec niepodejmowania w siedzibie kancelarii telefonów przychodzących, pozwany S. B. w dniu 27 grudnia 2017 roku zwrócił się z adresu mailowego (...) na adres mailowy adwokata M. S. posiadany w powodowej kancelarii - (...) z zapytaniem, czy w okresie końca miesiąca grudnia 2017 roku kancelaria jest czynna, a także, czy informacja w przedmiocie sporządzania przez nich skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego, widniejąca na stronie internetowej kancelarii, jest nadal aktualna. W temacie e-maila podał „Zapytanie – skarga kasacyjna do NSA”.

Dowód: - e-mail pozwanego z dnia 27 grudnia 2017 roku, godz. 10:49, k. 50,

- przesłuchanie pozwanego S. B., k. 146 verte – 147.

W godzinach wczesno popołudniowych w dniu 27 grudnia 2018 roku stronom udało skontaktować się telefonicznie. Pozwany wyjaśnił adwokatowi M. S., że poszukuje pełnomocnika do sporządzenia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Z uwagi na fakt, że pozwany nie pamiętał sygnatury akt sądowych, został poproszony o nadesłanie skanu wyroku wraz z uzasadnieniem drogą mailową. M. S. poinformował pozwanego, że aby rzetelnie zbadać przesłanki do wniesienia skargi kasacyjnej niezbędne będzie zapoznanie się z aktami przedmiotowej sprawy. Wskazał mu, że wymagało to będzie złożenia w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu pełnomocnictwa, następnie przejrzenia akt w siedzibie sądu, wykonania fotokopii, analizy prawnej i oceny całego materiału pod kątem postępowania skargowego – jego zasadności. Podał, że z tego tytułu powód pobiera wynagrodzenie w wysokości 500 zł, co pozwany zaakceptował. M. S. nie określił terminu zapłaty w/w kwoty. Pozwany nie poinformował M. S., kiedy został odebrany odpis wyroku wraz z uzasadnieniem, od której to daty naliczany był termin do wniesienia skargi kasacyjnej. Strony nie ustaliły również sposobu i terminu przekazania zrobionych przez powoda fotokopii akt sprawy.

Dowód: - przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

M. S. wraz z pozwanym kontaktowali się ze sobą w przedmiotowej sprawie jedynie drogą mailową, bądź telefonicznie.

Dowód : - przesłuchanie pozwanego S. B., k. 146 verte – 147,

- przesłuchanie M. S., k. 146 verte.

Pozwany dnia 27 grudnia 2017 roku, o godzinie 14:06, wysłał e-maila do M. S. wraz załącznikami w postaci wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, sygn. akt I SA/(...)/17.

Dowód: - e-mail pozwanego z dnia 27 grudnia 2017 roku, godz. 14:06, k. 51,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

Z uwagi na fakt, że w nadesłanym drogą mailową zamizowanym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu figurowały inne inicjały M.B. niż pozwanego, M. S. skontaktował się z pozwanym telefonicznie z zapytaniem, w czym imieniu miałyby zostać złożona skarga kasacyjna. Wówczas pozwany poinformował M. S., że wyrok dotyczy jego matki, M. B., i to ona byłaby stroną skarżącą. M. S. wskazał pozwanemu, że konieczne będzie zatem pełnomocnictwo udzielone mu przez matkę pozwanego.

Pozwany został upoważniony przez M. B. do reprezentowania jej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu w sprawie skargi na decyzję Dyrektora I. (...) we W. z dnia 6 kwietnia 2017 roku, sygn. akt I SA/(...)/17, a nadto został upoważniony do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Dowód: - przesłuchanie M. S., k. 146 verte,

- pełnomocnictwo procesowe udzielone przez M. B. z 13.07.2017 roku, k. 67.

Dnia 27 grudnia 2017 roku o godzinie 14:20 pozwany przesłał w wiadomości e-mail dane osobowe jego matki w postaci imienia i nazwiska, adresu zamieszkania oraz numeru PESEL.

Dowód: - e-mail pozwanego z dnia 27 grudnia 2017 roku, godz. 14:20, k. 52,

- przesłuchanie M. S., k. 146 verte.

M. S. tego samego dnia, tj. 27 grudnia 2017 roku o godzinie 23:36 przesłał pozwanemu w załączniku do maila pełnomocnictwo do podpisu.

Dowód: - e-mail powoda z dnia 27 grudnia 2017 roku, godz. 23:36, k. 52,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

Pozwany dnia 28 grudnia 2017 roku o godzinie 23:49 odesłał M. S. drogą mailową podpisane przez M. B. pełnomocnictwo.

Dowód: - e-mail pozwanego z dnia 28 grudnia 2017 roku, godz. 23:49, k. 52,

- pełnomocnictwo z dnia 28 grudnia 2017 roku, k. 58,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

Pełnomocnictwo obejmowało upoważnienie dla adwokata M. S., jako partnera w spółce (...) i (...) Partnerska z siedzibą we W. do zapoznania się z aktami postępowania sądownoadministracyjnego oraz postępowania podatkowego w sprawie zawisłej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we W. pod sygn. I SA/(...)/17 (nadpłata w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2015 roku).

Dowód: - pełnomocnictwo z dnia 28 grudnia 2017 roku, k. 58,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

M. S. w dniu 29 grudnia 2017 roku o godzinie 14:21 potwierdził otrzymanie skanu pełnomocnictwa. Poinformował pozwanego, że na wtorek w godzinach porannych, tj. 2 stycznia 2018 roku, umówiony jest na przegląd akt sądowych w siedzibie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, jak również, że po ich analizie skontaktuje się z nim. Jak również „po analizie akt w WSA odezwie się do pozwanego odnośnie wynagrodzenia za sporządzenie skargi kasacyjnej do NSA”.

Dowód: - e-mail z dnia 29 grudnia 2017 roku, godz. 14:21, k. 53,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

M. S. w dniu 2 stycznia 2018 roku złożył na biurze podawczym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu pismo przewodnie wraz z odpisem pełnomocnictwa do sprawy o sygn. akt I SA/(...)/17. W sekretariacie M. S. udostępniono akta sądowe, z których wykonał fotokopie dokumentów w nich się znajdujących. Zauważył, że potwierdzenie odbioru wyroku wraz z uzasadnieniem doręczone zostało M. B. w terminie 4 - 6 grudnia 2017 roku, stąd termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał 4 - 6 stycznia 2018 roku. Wobec powyższego, M. S. skontaktował się z pozwanym telefonicznie celem wskazania mu, że na złożenie środka zaskarżenia pozostało kilka dni. Jednocześnie M. S. podał, iż w jego ocenie istnieją podstawy prawne do wniesienia kasacji, zaś za jej sporządzenie oczekiwałby wynagrodzenia w wysokości 4.000 - 5.000 zł brutto. Pozwany wskazał, że zastanowi się i następnego dnia skontaktuje się z powodem.

Czynności podjęte przez M. S. zmierzały wówczas do zbadania zasadności wniesienia skargi kasacyjnej i zajęły blisko trzy godziny zegarowe. Akta zawierały co najmniej 72 karty wśród, których znajdowały się skarga M. B. na decyzję Dyrektora I. (...) z 6.04.2017 roku, odwołanie M. B. od decyzji naczelnika U. S. w L. z dnia 1.01.2017 roku, protokół rozprawy, protokół ogłoszenia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Dowód: - fotokopie dokumentów z akt sprawy sądowoadministracyjnej, sygn. akt I SA/(...)/17, k. 59-67,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

M. S., w imieniu powodowej spółki, w dniu 2 stycznia 2018 roku wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 500 zł brutto **tytułem zapoznania się i analizy akt sprawy** Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o sygn. I SA/(...)/17 z terminem płatności do dnia 9 stycznia 2018 roku

Dowód: - faktura VAT nr (...) z dnia 2 stycznia 2018 roku, k. 20,

- przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

S. Z. Kancelaria (...) i (...) partnerska z siedzibą we W. nie posiada stałego cennika usług prawnych. Kwota wynagrodzenia poszczególnych czynności uzależniona jest każdorazowo od nakładu ich pracy, zawichości i obszerności sprawy, ilości dokumentów zgromadzonych w aktach sądowych.

Dowód: - przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte.

Poprzez wiadomość tekstową pozwany w dniu 3 stycznia 2018 roku w godzinach porannych poinformował M. S., że nie jest zainteresowany sporządzeniem przez niego skargi kasacyjnej na orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Dowód: - przesłuchanie powoda M. S., k. 146 verte,

- e-mail M. S. z dnia 3 stycznia 2018 roku, godz. 18:43, k. 55.

Dnia 3 stycznia 2018 roku o godzinie 18:43 M. S. wystosował do pozwanego wiadomość e-mail, w której potwierdził otrzymanego przez niego SMS-a z informacją o rezygnacji ze skargi kasacyjnej. Jednocześnie w załączeniu przesłał mu fakturę VAT za dokonane czynności.

Dowód: - e-mail powoda z dnia 3 stycznia 2018 roku, godz. 18:43, k. 55.

M. S. w dniu 11 stycznia 2018 roku o godzinie 18:49 zwrócił się drogą mailową do pozwanego z przypomnieniem o konieczności uregulowania nieopłaconej dotąd faktury VAT z dnia 2 stycznia 2018 roku.

Dowód: - e-mail powoda z dnia 11 stycznia 2018 roku, godz. 18:49, k. 56.

Pozwany na powyższą wiadomości powoda opowiedział dnia 22 stycznia 2018 roku o godzinie 18:48. Wskazał, że usługa nie została wykonana zgodnie z wymogami i nie widzi podstaw do wypłaty wynagrodzenia.

Dowód: - e-mail pozwanego z dnia 22 stycznia 2018 roku, godz. 18:48, k. 56.

Dnia 23 stycznia 2018 roku M. S. wezwał pozwanego do uiszczenia kwoty 500 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 2 lutego 2018 roku. S. B. nie zareagował na powyższe wezwanie.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 23 stycznia 2018 roku wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru, k. 21-23.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnieniu w całości.

Powódka Spółka Partnerska (...) i (...)z siedzibą we Wrocławiu domagała się od pozwanego S. B. zapłaty kwoty 500 zł, tytułem wynagrodzenia za wykonane czynności, zleczone przez pozwanego.

Sporna część stanu faktycznego została ustalona w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych przez strony, a także osobowe źródła dowodowe- przesłuchanie stron. Wskazane dokumenty nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do swojej prawdziwości, nie zostały również skutecznie zakwestionowane przez pozwanego, co czyniło je w pełni przydatnymi do rozstrzygnięcia w sprawie. Nieprzekonujące w większości były dla Sądu zeznania pozwanego, który przedstawiał stan faktyczny niezajdujący pokrycia w materialnie dowodowym, stąd też Sąd dał mu wiarę jedynie w niewielkim zakresie, a to w takim, w jakim relacje jego znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Natomiast zeznania M. S., współnika powodowej spółki, okazały się logiczne, konsekwentne i w całości przekonujące. Powódka przedstawiła dowody podjętych czynności, M. S. wyjaśnił jaki przebieg miały kontakty stron, a także uzasadnił wysokość wynagrodzenia za zapoznanie się z aktami i podjęcie decyzji co do zasadności złożenia skargi kasacyjnej.

Spornym w sprawie był fakt zawarcia przez strony umowy, a w konsekwencji wynikające z niej wynagrodzenie.

Umowa o świadczenie pomocy prawnej, obejmująca także zastępstwo strony przed sądem oraz wszystkie czynności poprzedzające wytoczenie powództwa, należy do umów o świadczenie, do których – na podstawie odesłania zawartego w art. 750 k.c. – w zakresie nieuregulowanym w przepisach powołanej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowiły zatem przepisy art. 734 k.c. i 735 k.c. Zgodnie z art. 734 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie (§ 1). W braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa (§ 2). W myśl art. 735 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie (§ 1). Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia,

należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy (§ 2). Wynagrodzenie zaś – w razie odpłatnego zlecenia – należy się przyjmującemu zlecenie dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub przepisów szczególnych, o czym stanowi przepis art. 744 k.c.

Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zawód adwokata polega na świadczeniu pomocy prawnej, a w szczególności na udzielaniu porad prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed sądami i urzędami. Zgodnie natomiast z przepisem art. 1 ust. 3 adwokat w wykonywaniu swoich obowiązków zawodowych podlega tylko ustawom. Zgodnie zaś z art. 16 ust. 1 ww. ustawy opłaty za czynności adwokackie ustala umowa z klientem.

Pozwany zaprzeczał, iż doszło do zawarcia umowy, gdyż nie otrzymał jej od powódki na piśmie. Przyznał przy tym, że kontaktował się ze współnikiem powódki- M. S., za pośrednictwem poczty elektronicznej oraz telefonicznie, udostępnił mu posiadane dokumenty oraz wysłał pełnomocnictwo udzielone M. S. przez jego matkę- stronę postępowania sądownoadministracyjnego.

Sąd nie miał wątpliwości, że umowa między stronami była ustną umową zlecenia, zobowiązującą powódkę do czynności prawnej w imieniu i na rzecz pozwanego – zapoznania się z aktami sprawy znajdującymi się w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu, sygn. akt I SA/(...)/17 i podjęcia decyzji co do zasadności wniesienia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sadu Administracyjnego.

Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jak podnosi się w doktrynie zlecenie może dotyczyć zarówno czynności prawnej z zakresu prawa materialnego, jak i czynności procesowych, podejmowanych w postępowaniu przed sądami i innymi organami władzy publicznej, przedmiotem zlecenia może być również dokonanie innych czynności (czynów) zgodnych z prawem, niebędących czynnościami prawnymi, ale które wywołują pewne skutki prawne np. wezwanie dłużnika do spełnienia świadczenia, zawiadomienie sprzedawcy o wadzie rzeczy (zob. Komentarz do art. 734 Kodeksu cywilnego, Katarzyna Kopaczyńska - Piecniak, LEX 2010, zwanym dalej „Komentarzem”). Umowa zlecenia różni się od innych umów nazwanych tym, że zleceniobiorca powinien wykonywać zlecenie osobiście i stosować się do wskazanego przez zleceniodawcę sposobu wykonania zlecenia, w braku odpowiednich wskazówek zleceniobiorca powinien kierować się przedmiotem zobowiązania, obowiązującym prawem i działać z odpowiednią starannością (zob. Komentarz do Kodeksu cywilnego Księga trzecia zobowiązania tom 2 art. 734, Krzysztof Kołakowski, LexisNexis 2009). Należy też podkreślić, że umowa zlecenia opiera się na zaufaniu dającego zlecenie do przyjmującego zlecenie, skoro czynności dokonywane na podstawie umowy zlecenia wywołują prawa i obowiązki bezpośrednio po stronie dającego zlecenie.

Stosownie do treści art. 740 k.c. przyjmujący zlecenie powinien udzielać dającemu zlecenie potrzebnych wiadomości o przebiegu sprawy, a po wykonaniu zlecenia lub po wcześniejszym rozwiązaniu umowy złożyć mu sprawozdanie. Powinien mu wydać wszystko, co przy wykonaniu zlecenia dla niego uzyskał, chociażby w imieniu własnym. Jak potwierdza doktryna obowiązek udzielania potrzebnych wiadomości o przebiegu sprawy wynika z istoty zlecenia, która wyraża się w tym, że przyjmujący zlecenie działa w interesie dającego zlecenie: w jego imieniu bądź we własnym imieniu, ale na jego rachunek. Ponieważ realizacja zlecenia ma na celu doprowadzenie bezpośrednio do zmian w sferze prawnej dającego zlecenie, powinien on mieć zagwarantowaną możliwość uzyskania informacji o realizacji umowy. Na podstawie takich informacji dający zlecenie może udzielać przyjmującemu zlecenie wskazówek dotyczących sposobu wykonania umowy. Obowiązek ten dotyczy wszelkich wiadomości, które spełniają dwie przesłanki: są potrzebne oraz dotyczą przebiegu sprawy. Chodzi więc o takie informacje, na podstawie których dający zlecenie może ocenić w szczególności stopień oraz sposób realizacji zlecenia, podjąć decyzje dotyczące ewentualnej zmiany sposobu jego wykonania, wydać stosowne wskazówki, czy wreszcie wypowiedzieć umowę. Istotne jest, że wiadomości powinny być udzielane przez przyjmującego zlecenie z własnej inicjatywy, bez żądania dającego zlecenie. Powinny być one udzielane na bieżąco, w rozsądnym czasie w razie zaistnienia okoliczności związanych z wykonaniem zlecenia, o których informacje są potrzebne dającemu zlecenie. Naruszenie obowiązku udzielania wiadomości może stanowić ważny powód wypowiedzenia zlecenia przez zleceniodawcę. Warto podkreślić, że umowę zlecenia zalicza się do

umów starannego działania, a nie rezultatu. Konsekwencją tego jest to, że wprawdzie zgodnie z art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych, to jednak nawet w sytuacji, gdy zlecona czynność prawna nie została dokonana, przyjmującemu zlecenie należy się wynagrodzenie, jeżeli wykaże, że dokonał wszelkich działań w celu wykonania umowy i dołożył w tym zakresie należytej staranności, zaś niedokonanie czynności prawnej nastąpiło na skutek okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności.

Należyta staranność zleceniobiorcy podlega ocenie na podstawie art. 355 k.c. W odniesieniu do przyjmującego zlecenie prowadzącego w tym zakresie działalność gospodarczą lub zawodową, a więc profesjonalnie trudniącego się dokonywaniem czynności danego rodzaju, należyta staranność ocenia się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności (art. 355 § 2 k.c.). Zakłada się zatem, że zleceniobiorca posiada odpowiednią wiedzę, umiejętności, doświadczenie, zdolności przewidywania, znajomość stosunków danego rodzaju, których dotyczy zlecenie. Nie powinno również budzić wątpliwości, że w przypadku, gdy umowa zlecenia ma charakter odpłatny, wynagrodzenie należy się przyjmującemu zlecenie za wykonanie powierzonych mu czynności, a więc za dokonanie czynności lub działań niezbędnych do osiągnięcia celu, w jakim została zawarta dana umowa.

Rozpatrując powyższe rozważania na gruncie niniejszej sprawy, stwierdzić należy, iż powódka w sposób należyty wywiązała się ze swojego zobowiązania i wykonała zlecenie z należyłą starannością. W szczególności, współnik powódki, poinformował pozwanego, jakie kroki należy podjąć celem złożenia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego, informował go również na bieżąco o podejmowanych czynnościach. Natomiast po przeanalizowaniu akt sądowoadministracyjnych udzielił porady o zasadności wniesienia skargi kasacyjnej oraz o terminie do jej wniesienia. W ocenie Sądu powyższe wskazuje, na dołożenie pełnej staranności w podjętych czynnościach, a w konsekwencji powódce należy się za podjęte czynności wynagrodzenie. Zaznaczyć również należy, że zlecenie zawodowemu pełnomocnikowi jakiegokolwiek formy pomocy prawnej wymaga od tego pełnomocnika przeprowadzenia często skomplikowanego procesu myślowego, którego stopień zawansowania nie zawsze daje się zobrazować obszernością lub treścią pisma procesowego. Przy sporządzeniu skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego, proces ten obejmuje przede wszystkim analizę akt sądowoadministracyjnych oraz przepisów prawa, a dopiero w dalszej kolejności sporządzenie samej skargi.

W swoich pismach procesowych pozwany zarzucał, iż do zawarcia umowy nie doszło, gdyż nie została ona sporządzona na piśmie, a jego intencją nie było zlecenie powódce czynności w sprawie, a jedynie zapoznanie się z jej ofertą i ewentualne zlecenie sporządzenia skargi kasacyjnej. Powyższe twierdzenia nie znalazły jednak poparcia w materiale dowodowym, a w szczególności w korespondencji mailowej, jak również w udzielonym M. S. pełnomocnictwie. Z treści tego dokumentu jednoznacznie wynika treść umowy łączącej strony- zapoznanie się z aktami postępowania sądowoadministracyjnego oraz postępowania podatkowego. Nielogicznym byłoby również podejmowanie przez współnika powódki czynności, wymagających nakładu czasu i pracy, do których nie był zobowiązany.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że jednym ze sposobów zawarcia umowy jest złożenie oferty i jej przyjęcie. Zgodnie z art. 66 § 1 k.c. oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Przytoczony artykuł pozwala sformułować syntetyczną definicję oferty, w myśl której jest to skierowana do adresata, stanowcza propozycja zawarcia umowy określonej treści. Do elementów definicyjnych należą tu zatem: minimum treściowe oferty, którym jest wskazanie istotnych postanowień proponowanej umowy, stanowczy charakter propozycji oferenta, skierowanie do adresata. Oczywistym jest przy tym, iż oświadczenie woli skierowane do określonego adresata może być przyjęte jedynie przez niego, bądź też przez osobę uprawnioną do jego reprezentacji zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, iż dla umowy, z której powódka wywodzi swoje roszczenia, nie zastrzeżono żadnej formy szczególnej, mogła więc ona zostać zawarta w formie ustnej w trybie ofertowym, za pomocą środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość, jakim jest telefon. Aby do tego doszło osoba uprawniona do reprezentacji spółki winna przyjąć ofertę skierowaną do niej przez pozwanego.

Pozwany potwierdził przy tym wolę zawarcia umowy, poprzez przesłanie powódce pełnomocnictwa oraz posiadanych dokumentów.

Przechodząc do kwestii należnego powódce wynagrodzenia wskazać należy, że obowiązujące przepisy nie przewidują taryfy opłat za czynności adwokackie w postępowaniu administracyjnym, a kwestia ta regulowana jest w umowie z klientem, przy czym przy ustalaniu w umowie opłaty bierze się pod uwagę rodzaj i stopień złożoności sprawy oraz wymagany nakład pracy adwokata. Sąd nie może ingerować w treść zawartej między adwokatem, a klientem umowy, określającej wysokość wynagrodzenia za wykonywane czynności adwokackie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 maja 2011 r., II CSK 528/10). Strony zawarły umowę w formie ustnej, zatem ustalenie dokładnej treści umowy i szczegółów co do zakresu wynagrodzenia w ramach tej umowy było możliwe jedynie w drodze przesłuchania stron postępowania.

W ocenie Sądu należało dać wiarę współnikowi powódki, który wskazał, że strony umówiły się, że wynagrodzenie w kwocie 500 złotych należało się za czynności podjęte do czasu zdecydowania przez pozwanego o woli wniesienia skargi kasacyjnej. Stanowisko to potwierdza, oznaczenie usługi jako „Zapoznanie się i analiza akt sprawy WSA Wrocław I SA/(...)/17”. Zaznaczenia po raz kolejny wymaga, że wynagrodzenie płacone na rzecz profesjonalnego pełnomocnika stanowi odpłatność nie tylko za „widoczne” dla strony czynności i działania. Obejmuje ono także zapłatę za czynności przyjmującego zlecenie, wyrażające się w przygotowaniu stanowiska w konkretnej sprawie i poprzedzające je – analizę akt sprawy, materiałów przedkładanych przez klienta i przepisów prawa. Wskazać w tym miejscu należy, że kwota 500 zł za zapoznanie się i analizę akt, jest kwotą niewygórowaną, stosowną do podjętych czynności i poświęconego czasu oraz nakładu pracy.

Uzasadnione było również żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w spełnieniu wskazanego świadczenia. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, w myśl zaś par. 2 zd. 1 powołanego uregulowania jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Zgodnie z treścią art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Powódka przedstawiła fakturę VAT nr (...) wraz z potwierdzeniem jej wysłania e-mailem, w której określono 7 dniowy termin na spełnienie świadczenia. Pozwany nie zakwestionował natomiast zgłoszonego żądania w zakresie należności ubocznych ani okoliczności doręczenia wezwania do zapłaty. W związku z powyższym pozwany popadł w stan opóźnienia od dnia następnego, po upływie 7 - dniowego terminu płatności tj. od dnia 10 stycznia 2018 roku i od tej daty należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie, o czym orzeczono w pkt 1 sentencji wyroku.

Mając na uwadze powyższą argumentację i nie dopatrując się naruszeń przepisów przytaczanych przez pozwanego w pismach ustaw dot. konsumentów, orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. 99 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Mając na względzie, że pozwany przegrał proces w całości, obowiązany jest zwrócić powódce koszty związane z niniejszym postępowaniem, na które złożyły się, opłata od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki – radcy prawnego – 90 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w

wysokości 17 zł. Łącznie dało to kwotę 137 zł. Wobec tego, taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki, tytułem zwrotu kosztów procesu.